

»Skakal sem od veselja!«

Blaž Valič iz Reke ljubezni

Blaž Valič, ki ga gledalci gledamo kot dobrodušnega Janeza Smoleta v seriji Reka ljubezni, je na dan intervjuja praznoval rojstni dan. Ponosno prizna, da se je moral za svoj uspeh pošteno potruditi. »Za to sem trdo delal vsa leta: od nošenja pladnjev na odrskih deskah v začetku kariere do danes in naprej vsak dan.«

Čeprav se mu zdi trapasto, ko ga povprašam o tem, ali je igralec med drugim postal zato, ker je to tudi njegov oče – ne moremo namreč mimo dejstva, da je Blaž sin priznane igralca Dareta Valiča (in brat igralke Nine Valič) –, pripomni: »No, tukaj potem ne smemo pozabiti še mame Dunje in moje sestre dvojčice Maje, ki je arhitektka, ter sestre Lare, ki se v politiki trudi izboljšati svet.« Te dni je zelo zaseden, saj se pripravlja na premiero v gledališču v Novi Gorici, ob tem snema serijo Reka ljubezni in vmes išče čas za družino, za ženo Piko in sina Bineta. »Pa seveda še za psa Budo pa ribe v akvariju, moja zlata starša, moje krasne sestre in moje srčne prijatelje,« hitro doda zabaven, a iskren sogovornik.

Če se ne motim, ste najprej želeli postati fotograf. Zakaj ste si premislili in postali igralec?

Nikoli nisem delal samo ene stvari v življenju, zmeraj se poigram v različnih stvareh. Predvsem me zanima, kako čim bolj uživati, in glede na to, da je za to potreben denar, sem od nekdaj kaj delal. Začel sem pri 16 letih kot fotograf. To me je veselilo in s tem sem lahko kaj zaslužil, to pa je bistvo. Marsikaj sem delal. Nisem si premislil, še zmeraj sem fotograf in tudi natakar, zidar, vrtnar ...

Kdaj ste prvič stali na odru? Ste takoj začutili, da je to to, da boste igralec?

Na odru sem prvič stal na sprejemnih izpitih na AGRFT. Takrat nisem čutil ničesar, razmišljal sem samo o tem, kako bom šel s prijatelji zvečer na pivo. (smeh)

Že nekaj let ste del ansambla SNG Nova Gorica. Ste se takoj ujeli v novem okolju?

Dvanajst let sem že v gledališču v Novi Gorici in še zmeraj trdim enako kot takrat, ko sem prišel v novogoriški ansambel: počaščen sem, da sem lahko del te lepe zgodbe.

Bi kakšno svojo gledališko vlogo še posebej poudarili? Zakaj se vam je vtisnila v spomin?

Na žalost imam to »napako«, da je vse, kar delam, še zmeraj v spominu. Zmoglijnost spomina, ki skrbi za shranjevanje podatkov v moji glavi, je zelo velika. Vse je notri, mogoče je kje kaka podrobnost, ki je malo zabrisana, ampak to je bolj posledica slabega čiščenja in urejanja. Nisem ravno pretirano organiziran.

Povabili so vas v Reko ljubezni. Ste si želeli igrati v seriji

imam še manj časa za družino. Pravzaprav pa je tako, da letim, resnično letim, uživam, ker lahko delam.

Ste se z lahkoto poistovetili z Janezom, ki ga igrate v Reki ljubezni? Ste ga predelali po svoje?

Igralec se vedno poistoveti s svojim likom, če se ne, se to vidi, jaz pa sem kljub svoji neorganiziranosti zelo »picajzlast«. Nekje v meni obstajajo Janez Smole in Daniel Parker, varuška Rebeka, Dorn, lekarnar oziroma Andrej ... Vsa imena mojih ustvarjenih likov. Uf, kako je to lepo. (smeh)

Z nastopi na televiziji pride tudi medijska prepoznavnost. Se vam je zaradi Reke ljubezni življenje kaj spremenilo?

Blaž Valič je ustvaril priljubljeni lik dobrodušnega Janeza, ki je v vasi Krka zaupnik junakov serije Reka ljubezni.

ste bili vabila veseli?

Ko se človek osvobodi vseh nejasnosti in se prepusti toku življenja, se mu začnejo odpirati svetovi, na katere nikoli ni niti pomislil. Neki dogodki sprožijo sproščenost duha in ravno takrat se zgodijo najlepše stvari. Želje so obremenitev srca in s tem svobode misli. Iskreno povedano: ne, ni me presenetilo. Za to

sem trdo delal vsa leta: od nošenja pladnjev na odrskih deskah v začetku kariere do danes in naprej vsak dan. Seveda sem se razveselil, presneto, še kako sem se razveselil. Skakal sem od veselja!

Kaj pomeni za igralca nastopati v takšni seriji? Karierna priložnost, manj časa za družino, priznanje?

Najbolj logičen odgovor bi bil, da

Jaz ne potrebujem medijske prepoznavnosti. To me ni nikoli zanimalo. Nisem človek, ki bi rad prišel na vsak način pred objektivno na kakšni »pasji procesiji«. Zame je veselje v očeh ljudi, ki me ustavijo na cesti, neprecenljivo. Še zmeraj sem enak kot prej. Blaž, ki gre tako rad na pivo in se družiti z ljudmi.

Eva Jandl; foto: Ksaver Šinkar